

În așteptarea zorilor de zi

Adrian Păunescu

Nu se mai face ziuă pe pământ,
E numai noapte fără lecuire
Și nu mai poate omul să respire
Că oasele în trup la el s-au frânt.

Și e atâta doliu în calendar
Și e atâta moarte peste lume,
Poetilor le-apar numai postume
Și zorii zilei nici nu mai apar.

Acum par toate păsările corbi,
Acum culorile nu mai există
E-atâta unanimă noapte tristă
Că nici nu știu dacă nu suntem orbi.

Și, totuși, cât ni-i dat a vieții,
Cu toate generațiile treze,
Noi vom rămâne toți la metereze
În așteptarea zorilor de zi.